

(емотивні теми). В основі розмежування різновидів показників емотивності лежить їхня лінгвосоціотична, лінгвокогнітивна та формально-семантична специфіка, а також функціональна неоднорідність.

Детектив – це різновид пригодницької літератури, це перш за все прозові твори, в яких розкривається певна таємниця, пов'язана зі злочином. Детективному жанру притаманна контрастність, що дозволяє виявити чітку відмінність між нормою й антинормою, таємничо-зловісним і ясним, логічно-розгаданим. Такий контраст органічно вписується в функціональну необхідність, у структуру детективного твору, визначаючи його стилістику. Для детективу характерні стрімкий розвиток подій, швидкий темп оповіді, монтаж коротких динамічних епізодів, стислі діалоги, різні повороти в розв'язанні загадки-гри, з якими найчастіше пов'язана відсутність розлогії експозиції. Ці характеристики визначають особливості мови детективних творів.

Емотивність є однією із базових категорій детективу. Реалізація ж емоцій у даному виді художнього тексту здійснюється за рахунок лексики, що описує та виражає ці емоції. Одним із способів відтворення емотивної лексики в детективі є прямиї або ж еквівалентний переклад. Під еквівалентністю, у теорії перекладу слід розуміти збереження відносної рівності змістової, семантичної, стилістичної і функціонально-комунікативної інформації, що міститься в оригіналі й перекладі.

Ще одним засобом відтворення емотивної лексики, який можна часто зустріти в творах детективного жанру, є функціональний аналог – це елемент остаточного вислову, який викликає схожу реакцію у читача цільової мови. Цей засіб перекладу реалій дозволяє замінити незнайоме для читача слово іншим, більш знайомим. Під час перекладу детективів перекладачі часто вдаються до цього прийому, адже даний вид художнього твору зазвичай містить певні загадки, жарти або ж посилання на звичаї та менталітет країни автора.

У процесі перекладу часто стає неможливим використати буквальный словниковий відповідник, тому перекладач вдається до перетворення внутрішньої форми слова чи словосполучення або ж його повної заміни, тобто до перекладацької трансформації. Існує багато видів лексичних трансформацій, проте для відтворення емотивного аспекту в творах детективного жанру найбільш підходящою є запропонована лінгвістом А.В. Мамраком. Учений виділяє перестановку, додавання, вилучення та заміни.

Якщо лексика відображає знання людей про предмети, формує поняття, то синтаксис відображає відносини між предметами й поняттями. Синтаксичні конструкції мають значний потенціал для вираження емоційних відтінків мови. Під емоційним синтаксисом потрібно розуміти структурні особливості утворення, метою яких є передача не стільки основного змісту повідомлення, скільки суб'єктивно-оцінного, емоційно забарвленого ставлення того, хто говорить, до предмета думки.

*Науковий керівник: Шахновська І.І.,
канд. філол. наук, доцент*